

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

9. října 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 22 odst. 2 druhý pododstavec — Zdravotní pojištění — Nemocniční péče poskytnutá v jiném členském státě — Odmítnutí předchozího povolení — Nedostatek léků a základního zdravotnického materiálu“

Ve věci C-268/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunalul Sibiu (Rumunsko) ze dne 7. května 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 16. května 2013, v řízení

Elena Petru

proti

Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu,

Casa Națională de Asigurări de Sănătate,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (zpravodaj)
a C. G. Fernlund, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: L. Carrasco Marco, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. března 2014,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za E. Petru R. Giurou, avocat,
- za Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu a Casa Națională de Asigurări de Sănătate F. Ciolobocem a C. Fechetem, jakož i L. Bogdan, jako zmocněnci,
- za rumunskou vládu R.-I. Hațieganu a A.-L. Crișan, jakož i R. H. Raduem, jako zmocněnci,
- za vládu Spojeného království J. Beeko, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s M. Gray, barrister,
- za Evropskou komisi C. Gheorghiu a D. Martinem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: rumunština.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 19. června 2014,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 22 odst. 2 druhého pododstavce nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, pozměněného a aktualizovaného nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 35), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 ze dne 17. června 2008 (Úř. věst. L 177, s. 1, dále jen „nařízení č. 1408/71“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi E. Petru a Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu (krajská zdravotní pojišťovna v Sibiu), jakož i Casa Națională de Asigurări de Sănătate (národní zdravotní pojišťovna) ve věci úhrady nákladů nemocniční péče poskytnuté v Německu, o kterou žádá E. Petru z titulu náhrady škody.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Nařízení č. 1408/71 v článku 22, nadepsaném „Pobyt mimo příslušný stát – Návrat do místa bydliště v jiném členském státu nebo přemístění bydliště do jiného členského státu během nemoci nebo mateřství – Potřeba odejít do jiného členského státu za účelem vhodného léčení“, stanoví:

„1. Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná, která splňuje podmínky právních předpisů příslušného státu pro vznik nároku na dávky, případně s přihlédnutím k ustanovení článku 18, a

[...]

- c) která získá povolení příslušné instituce k odjezdu na území jiného členského státu za účelem léčení přiměřeného jejímu zdravotnímu stavu;

má nárok:

- i) na věcné dávky poskytované na účet příslušné instituce institucí místa pobytu [...] podle jí uplatňovaných právních předpisů, jako by u ní byla pojištěna; doba, po kterou jsou dávky poskytovány, se však řídí právními předpisy příslušného státu;

[...]

2. [...]

Povolení požadované podle odst. 1 písm. c) nelze odmítnout, pokud je příslušné léčení součástí dávek stanovených právními předpisy členského státu, na jehož území má dotyčná osoba bydliště, a pokud jí nemůže být toto léčení poskytnuto v obvyklé době nezbytné pro získání dotyčného léčení v členském státě bydliště, s přihlédnutím k jejímu současnému zdravotnímu stavu a možnému průběhu nemoci.

3. Odstavce 1 [...] a 2 se použijí obdobně i na rodinné příslušníky zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné.

[...]“

- 4 Na základě čl. 2 odst. 1 nařízení Rady č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71 (Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 83), správní komise pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků uvedená v článku 80 nařízení č. 1408/71 vypracovala vzor pro osvědčení nezbytné pro použití čl. 22 odst. 1 písm. c) bodu i) posledně uvedeného nařízení, a sice formulář E 112.

Rumunské právo

- 5 Článek 208 odst. 3 zákona č. 95/2006 o reformě zdravotnictví (Legea č. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, *Monitorul Oficial al României*, část I, č. 372, ze dne 28. dubna 2006) stanoví:

„Zdravotní pojištění je povinné a funguje jako jednotný systém, přičemž cílů stanovených v odstavci 2 se dosahuje v souladu s těmito zásadami:

- a) svobodný výběr pojišťovny pojištěnci;
 - b) solidarita a subsidiarita při vytváření a používání finančních prostředků;
 - c) svobodný výběr poskytovatele lékařské péče, dodavatele léků a zdravotnických prostředků pojištěnci v souladu s ustanoveními tohoto zákona a rámcové smlouvy;
 - d) decentralizované a autonomní řízení a správa;
 - e) povinná účast na platbě příspěvků zdravotního pojištění do jednotného národního fondu zdravotního pojištění;
 - f) účast pojištěnců, státu a zaměstnavatelů na správě jednotného národního fondu zdravotního pojištění;
 - g) právo na poskytování základní lékařské péče spravedlivým a nediskriminačním způsobem každému pojištěnci;
 - h) transparentnost fungování systému zdravotního pojištění;
 - i) volná hospodářská soutěž mezi poskytovateli lékařské péče, kteří uzavírají smlouvy se zdravotními pojišťovnami.“
- 6 Podle čl. 40 odst. 1 písm. b) přílohy vyhlášky ředitele národní zdravotní pojišťovny č. 592/2008 (Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate č 592/2008) ze dne 26. srpna 2008, kterou se schvalují podmínky používání formulářů vydaných na základě nařízení č. 1408/71, jakož i nařízení č. 574/72 v rámci rumunského systému zdravotního pojištění (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 648, ze dne 11. srpna 2008), ve znění vyhlášky č. 575/2009 (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 312, ze dne 12. května 2009 a tisková oprava zveřejněná v *Monitorul Oficial al României*, část I, č. 461, ze dne 3. července 2009):

„Formulář E 112 je určen pro zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky, které mají povolení příslušné instituce k odjezdu na území jiného členského státu za účelem lékařské péče.“

7 Článek 40 odst. 3 této vyhlášky stanoví:

„Vydání formuláře E 112 v případě uvedeném v odst. 1 písm. b) nemůže příslušná instituce odmítnout, pokud je dotčené léčení součástí dávek stanovených právními předpisy členského státu, na jehož území má dotyčná osoba bydliště, a pokud jí nemůže být toto léčení poskytnuto v obvyklé době nezbytné pro získání dotyčného léčení v členském státě bydliště, s přihlédnutím k jejímu současnému zdravotnímu stavu a možnému průběhu nemoci.“

8 Článek 8 odst. 1 přílohy vyhlášky národní zdravotní pojišťovny č. 729/2009, kterou se schvalují podmínky náhrady a úhrady nákladů na zdravotní péči poskytovanou na základě mezinárodních aktů v oblasti zdravotnictví, jichž je Rumunsko stranou (Ordinul č. 729/2009 al Casei Naționale a Asigurărilor de Sănătate pentru aprobarea Normelor metodologice privind rambursarea și recuperarea cheltuielilor reprezentând asistența medicală acordată în baza documentelor internaționale cu prevederi în domeniul sănătății la care România este parte), ze dne 17. července 2009 (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 545, ze dne 5. srpna 2009) stanoví:

„Pokud osoba pojištěná v rumunském systému zdravotního pojištění odjede do jiného členského státu Evropské unie za účelem léčby bez předchozího povolení zdravotní pojišťovny, jejímž je pojištěncem, musí nést náklady na poskytnutou lékařskou péči.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 9 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že E. Petru trpí již několik let závažným kardiovaskulárním onemocněním. V roce 2007 utrpěla infarkt myokardu, v jehož důsledku podstoupila chirurgický zákrok. Vzhledem k tomu, že v roce 2009 se její zdravotní stav zhoršil, byla hospitalizována v Institutul de Boli (institut kardiovaskulárních onemocnění) v Temešváru (Rumunsko). Na základě lékařských vyšetření, která podstoupila, bylo rozhodnuto o provedení operace na otevřeném srdci, aby tak byla nahrazena mitrální chlopeč a zavedeny dvě endo-vaskulární protézy.
- 10 Vzhledem k tomu, že E. Petru měla za to, že materiální podmínky tohoto nemocničního zařízení byly nedostatečné, aby takový chirurgický zákrok podstoupila, rozhodla se odjet na kliniku v Německu, kde byl tento zákrok proveden. Náklady tohoto zákroku a výdaje na pooperační hospitalizaci dosáhly celkové výše 17 714,70 eura.
- 11 Před odjezdem do Německa požádala E. Petru Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu o převzetí nákladů tohoto zákroku prostřednictvím formuláře E 112. Její žádost, došlá dne 2. března 2009, byla zamítnuta z důvodu, že ze zprávy ošetřujícího lékaře nevyplývalo, že požadovaný výkon, který je součástí základních výkonů, nemohl být s ohledem na její současný zdravotní stav a vývoj její nemoci uskutečněn v přiměřené lhůtě ve zdravotnickém zařízení v Rumunsku.
- 12 Dne 2. listopadu 2011 podala E. Petru občanskoprávní žalobu, jež směřovala k tomu, aby bylo Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu a Casa Națională de Asigurări de Sănătate uložena povinnost zaplatit ekvivalent částky 17 714,70 eura v rumunských lei, a to z titulu náhrady škody. Elena Petru na podporu tohoto návrhu tvrdila, že podmínky hospitalizace v Institutul de Boli Cardiovasculare v Temešváru jsou obzvláště nedostatečné, neboť tam chybějí léky a základní zdravotnický materiál a počet lůžek je nedostatečný, a že právě z důvodu složitosti zamýšleného zákroku a těchto špatných podmínek se rozhodla opustit toto zařízení a odjet na kliniku v Německu.
- 13 Poté, co soud prvního stupně zamítl její žalobu rozsudkem ze dne 5. října 2012, podala E. Petru u Tribunalul Sibiu (krajský soud v Sibiu) proti tomuto rozsudku opravný prostředek.

- 14 Na podporu tohoto opravného prostředku se E. Petru dovolávala čl. 208 odst. 3 zákona čl. 95/2006, čl. 22 odst. 1 písm. c) a odst. 2 druhého pododstavce nařízení č. 1408/71, jakož i Listiny základních práv Evropské unie.
- 15 Žalované v původním řízení navrhuje, aby byl tento opravný prostředek zamítnut, a tvrdí, že E. Petru nesplňovala podmínky vyžadované pro vydání formuláře E 112, neboť nepodala důkaz o nemožnosti získat dotčenou lékařskou péči v přiměřené lhůtě v Rumunsku. Dovolávají se ustanovení nařízení č. 1408/71 a č. 574/72, zákona č. 95/2006 a vyhlášky č. 592/2008, ve znění vyhlášky 575/2009, jakož i článku 8 vyhlášky č. 729/2009.
- 16 Předkládající soud uvádí, že účastníci původního řízení zastávají odlišný názor ohledně výkladu vnitrostátních ustanovení a ustanovení unijního práva použitelných ve sporu, který mu byl předložen, a že řešení tohoto sporu závisí na výkladu článku 22 nařízení č. 1408/71.
- 17 Za těchto podmínek se Tribunalul Sibiu rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být nemožnost poskytnout léčení [pojištěnci] na území státu, kde má bydliště, ve smyslu čl. 22 odst. 2 druhého pododstavce [nařízení č. 1408/71], vykládána absolutním způsobem nebo přiměřeným [způsobem]? Jinými slovy, je situace, kdy sice chirurgický zákrok může být z technického hlediska proveden odborně a včas ve státě bydliště, neboť jsou k dispozici potřební specialisté, kteří mají i stejnou úroveň odborných schopností, avšak kdy chybějí léky a základní zdravotnický materiál, stejná jako situace, kdy nezbytná lékařská péče nemůže být poskytnuta ve smyslu uvedeného článku?“

K předběžné otázce

K přípustnosti

- 18 Rumunská vláda připomíná, že přísluší vnitrostátnímu soudu, aby ve své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vymezil skutkový rámec, ze kterého vychází otázky, které pokládá Soudnímu dvoru, a poukazuje na to, že předkládající soud v projednávané věci nepopsal skutkové okolnosti sporu v původním řízení tak, jak jsou prokázány prostřednictvím důkazů předložených předkládajícímu soudu, ale pouze převzal tvrzení účastníků řízení. Podle Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu a Casa Națională de Asigurări de Sănătate jsou přitom skutkové okolnosti uváděné E. Petru, týkající se nedostatku léků a základního zdravotnického materiálu, o který se opírá položená otázka, těmito důkazy vyvraceny[...], takže tato otázka není pro řešení uvedeného sporu nijak užitečná.
- 19 Rumunská vláda mimoto uvádí, že předkládající soud nevysvětlil, proč má za to, že odpověď na jeho otázku je nezbytná pro řešení sporu v původním řízení.
- 20 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je postup zavedený v článku 267 SFEU nástrojem spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy, díky němuž Soudní dvůr poskytuje vnitrostátním soudům výklad unijního práva, jenž je pro ně nezbytný k vyřešení sporu, který mají rozhodnout (viz rozsudky Geistbeck, C-509/10, EU:C:2012:416, bod 47, a Impacto Azul, C-186/12, EU:C:2013:412, bod 26).
- 21 V rámci této spolupráce je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (viz zejména rozsudky Bosman, C-415/463, EU:C:1995:463, bod 59, a Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio, C-217/05, EU:C:2006:784, bod 16).

- 22 Aby Soudní dvůr mohl podat výklad unijního práva, který bude vnitrostátnímu soudu užitečný, článek 94 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce musí obsahovat zejména stručné vylíčení předmětu sporu v původním řízení, jakož i rozhodných skutečností tak, jak byly zjištěny předkládajícím soudem, nebo alespoň vylíčení skutkových okolností, na kterých jsou otázky založeny, jakož i uvedení důvodů, na základě kterých má uvedený soud pochybnosti o výkladu nebo platnosti určitých ustanovení unijního práva, jakož i vztah, který spatřuje mezi těmito ustanoveními a vnitrostátními právními předpisy použitelnými ve sporu v původním řízení.
- 23 Protože se na otázky týkající se unijního práva vztahuje domněnka relevance, odmítnutí žádosti podané vnitrostátním soudem je tak ze strany Soudního dvora možné pouze tehdy, pokud je zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména rozsudky Cipolla a další, C-94/04 a C-202/04, EU:C:2006:758, bod 25, jakož i Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, bod 32).
- 24 V projednávaném případě tomu tak není.
- 25 Pokud jde o skutkový stav v původním řízení, předkládací rozhodnutí totiž obsahuje pod nadpisem „Žaloba“ popis tvrzení E. Petru a pod názvem „Skutkový stav“ popis skutkových okolností shrnutých v bodech 9 až 11 tohoto rozsudku. I když se předkládající soud v tomto rozhodnutí nevyjadřuje k důkazům předloženým účastníky řízení za účelem prokázání nebo vyvrácení těchto tvrzení, a tedy nekonstatuje v této fázi řízení nedostatek léků a základního zdravotnického materiálu, o který se opírá předběžná otázka, alespoň popisuje skutkové okolnosti, na kterých je tato otázka založena.
- 26 A dále, pokud jde o důvody, které vedly předkládající soud k pochybnostem o výkladu čl. 22 odst. 2 druhého pododstavce nařízení č. 1408/71, z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že vzhledem k tomu, že strany sporu v původním řízení mají odlišný názor na výklad tohoto ustanovení, zamýšlí se uvedený soud nad otázkou, zda se toto ustanovení použije v případě, kdy nemožnost poskytnout příslušné léčení v členském státě bydliště vyplývá z nedostatků léků a základního zdravotnického materiálu, a má za to, že řešení sporu v původním řízení závisí na odpovědi, kterou je nutné na tuto otázku poskytnout.
- 27 Požadovaný výklad tak zjevně nepostrádá vztah k realitě nebo předmětu původního řízení a předložený problém není hypotetický, ale má vztah ke skutkovému stavu, který byl předmětem diskuzí účastníků původního řízení, jehož zjištění přísluší předkládajícímu soudu. Mimoto má Soudní dvůr k dispozici poznatky nezbytné pro podání užitečné odpovědi na položenou otázku.
- 28 Z toho vyplývá, že položená otázka je přípustná.

K věci samé

- 29 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 1408/71 vykládán v tom smyslu, že povolení požadované podle odst. 1 písm. c) bodu i) téhož článku nelze odmítnout, pokud z důvodu nedostatku léků a základního zdravotnického materiálu nelze příslušnou nemocniční péči poskytnout v přiměřené době v členském státě bydliště účastníka sociálního pojištění.
- 30 Je třeba připomenout, že čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 1408/71 stanoví dvě podmínky, jejichž splnění má za následek povinnost vydat předchozí povolení požadované na základě odst. 1 písm. c) bodu i) téhož článku. První podmínka vyžaduje, aby bylo příslušné léčení součástí výkonů stanovených právními předpisy členského státu, na jehož území má účastník sociálního pojištění bydliště. Druhá podmínka vyžaduje, aby léčení, které má účastník sociálního pojištění v úmyslu podstoupit v jiném členském státě než v tom, na jehož území má bydliště, mu nemohlo být poskytnuto

v obvyklé době nezbytné pro získání příslušného léčení v členském státě bydliště, s přihlédnutím k jeho současnému zdravotnímu stavu a průběhu jeho nemoci (v tomto smyslu viz rozsudek Elčinov, C-173/09, EU:C:2010:581, body 53 a 54, jakož i citovaná judikatura).

- 31 Pokud jde o tuto druhou podmínku, které se v projednávané věci týká předběžná otázka, Soudní dvůr již rozhodl, že požadované povolení nemůže být odmítnuto, jestliže totožné léčení či léčení vykazující stejný stupeň účinnosti nelze získat v přiměřené době v členském státě, na jehož území má dotyčná osoba bydliště (v tomto smyslu viz rozsudky Inizan, C-56/01, EU:C:2003:578, body 45 a 60; Watts, C-372/04, EU:C:2006:325, bod 61, jakož i Elčinov, EU:C:2010:581, bod 65).
- 32 Soudní dvůr v tomto ohledu upřesnil, že pro posouzení toho, zda stejně účinné léčení lze získat v přiměřené době v členském státě bydliště, je příslušná instituce povinna vzít v úvahu veškeré okolnosti každého konkrétního případu a přihlédnout nejen ke zdravotnímu stavu pacienta v době, kdy žádá o povolení, a případně k bolestivosti nebo povaze pacientova postižení, které by mu například mohlo znemožnit nebo značně ztížit výkon profesní činnosti, ale také k jeho předchozímu vývoji (rozsudky Inizan, EU:C:2003:578, bod 46; Watts, EU:C:2006:325, bod 62, a Elčinov, EU:C:2010:581, bod 66).
- 33 Mezi těmito všemi okolnostmi, které musí příslušná instituce zohlednit, se může v konkrétním případě nacházet takový nedostatek léků a základního zdravotnického materiálu, jaký je uváděn ve věci v původním řízení. Jak uvedl generální advokát v bodě 25 svého stanoviska, čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 1408/71 totiž nerozlišuje důvody, které mohou vést k tomu, že určité léčení nemůže být poskytnuto v přiměřené době. Takový nedostatek léků a zdravotnického materiálu přitom může jednoznačně, stejně jako nedostatek specifického vybavení nebo odborných znalostí, znemožnit poskytnutí totožné péče nebo péče vykazující stejný stupeň účinnosti v členském státě bydliště v přiměřené době.
- 34 Nicméně, jak tvrdily rumunská vláda a vláda Spojeného království, jakož i Evropská komise, z judikatury citované v bodě 31 tohoto rozsudku vyplývá, že tato nemožnost musí být posuzována na úrovni všech nemocničních zařízení členského státu bydliště, která jsou způsobilá příslušnou péči poskytnout, a dále s ohledem na časový úsek, během něhož lze příslušnou péči získat v přiměřené době.
- 35 Co se týče věci v původním řízení, rumunská vláda uvádí, že E. Petru měla právo obrátit se na jakékoliv jiné léčebné zařízení v Rumunsku, které má k dispozici nezbytné vybavení k provedení zákroku, který potřebovala. Rovněž uvádí, stejně jako žalované v původním řízení, že zpráva ošetřujícího lékaře uváděla, že tento zákrok musí být proveden ve lhůtě tří měsíců. Pokud budou tedy skutečnosti, které tvrdí E. Petru ohledně nedostatku léků a základního zdravotnického materiálu v Institutul de Boli Cardiovasculare v Temešváru prokázány, přísluší předkládajícímu soudu ověřit, zda nemohl být tento zákrok proveden v této lhůtě v jiném nemocničním zařízení v Rumunsku.
- 36 S ohledem na předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 1408/71 musí být vykládán v tom smyslu, že povolení vyžadované na základě odst. 1 písm. c) bodu i) téhož článku nemůže být odmítnuto, pokud nelze příslušnou nemocniční péči poskytnout v přiměřené době v členském státě bydliště účastníka sociálního pojištění z důvodu nedostatku léků a základního zdravotnického materiálu. Tato nemožnost musí být posouzena na úrovni všech nemocničních zařízení tohoto členského státu, která jsou způsobilá uvedenou péči poskytnout, a s ohledem na časový úsek, během něhož lze uvedenou péči získat v přiměřené době.

K nákladům řízení

- 37 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 22 odst. 2 druhý pododstavec nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, pozměněného a aktualizovaného nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 ze dne 17. června 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že povolení vyžadované na základě odst. 1 písm. c) bodu i) téhož článku nemůže být odmítnuto, pokud nelze příslušnou nemocniční péči poskytnout v přiměřené době v členském státě bydliště účastníka sociálního pojištění z důvodu nedostatku léků a základního zdravotnického materiálu. Tato nemožnost musí být posouzena na úrovni všech nemocničních zařízení tohoto členského státu, která jsou způsobilá uvedenou péči poskytnout, a s ohledem na časový úsek, během něhož lze uvedenou péči získat v přiměřené době.

Podpisy. A